

[Retoft.]

uden at jeg ønsker at hæfte Udtrykket let-købt paa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen; jeg synes ikke, det er dér, man plejer at finde ham. Jeg synes ikke, man har Ret til at sige dette om den offentlige Administration i Danmark. De fleste Kommunalmedmænd og for øvrigt alle, som har med offentlige Kasser at gøre, er ganske sikkert besjælede af den Tanke at føre en fornuftig Økonomi, og jeg tror ikke paa, at det paa-virker dem i deres Dispositioner, om de har mange Penge eller faa Penge i Kassen; jeg har heller ikke Indtryk af, at det er saa forfærdelig let at faa en eller anden Bevilling fra de skiftende Finansministre. Jeg tror, man skulde sørge for i Befolkningen, om det var muligt, at slaa denne gamle Frase ihjel, for det er nemlig en gammel Frase, en Paastand, som ikke har ret meget Bund i Virkeligheden. Det er noget, man har vænnet sig til at sige, og saa siger man det videre, men det opbygger ikke Respekten for det offentlige Liv, og den synes jeg vi alle skal støtte.

Jeg har saa en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der nævnte, at jeg kunde forstaa og var i og for sig glad ved, at man skar Halvdelen af Skatteyderne bort, hvad han ikke var. Det er ellers noget, der er gjort før. Saa vidt jeg husker, var det i 1931, man ogsaa undtog de laveste Indtægter fra at svare denne Indkomstskat. Jeg synes, at det baade er et retfærdigt Synspunkt og et praktisk Synspunkt. Der er ikke megen Grund til at sidde og beregne disse smaa Indtægter, som alligevel ikke giver ret meget i Statskassen.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen var ogsaa inde paa at betegne denne Fritagelse som politisk Agitation. Dér er det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen ganske forkert underrettet. Jeg har i Modsætning til det ærede Medlem aldrig været inde paa politisk Agitation med Hensyn til Skatter. Jeg tænker her paa Diskussionen, da vi i sin Tid behandlede Merindkomstskatten; da fik man en Prøve paa, hvad det egentlig vil sige at drive politisk Skatteagitation. Det har jeg aldrig givet mig af med og ønsker det heller ikke. Det er efter min Mening et af de Felter, hvor man kun maa tage rent saglige Hensyn.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Retoft var, skal vi sige lidt fortørnet over, at jeg havde tilladt mig at gøre en Bemærkning om, at naar man havde Penge, gav man flere ud, end naar man havde faa. Jeg tror nu, jeg maa fastholde min Opfat-

telse. Jeg tror, jeg har mere Erfaring dér end det ærede Medlem Hr. Retoft, hvis han virkelig ikke mener, at baade de private og det offentlige giver flere Penge ud, naar der er godt Raad, og naar der er mange Penge, end naar der ikke er det. Jeg forstod ogsaa paa den højtærede Finansminister og paa den anden ærede Ordfører for Regeringspartierne, at de mente, disse Love vilde bidrage til, at Befolkningen blev sparsommelig, netop fordi man var nødt til det. Ja, det er jo et Bevis paa, at den højtærede Finansminister har samme Opfattelse som jeg, at naar man har faa Penge, bliver man nødvendigvis mere sparsommelig, end naar man har rigeligt — og saa kan det ærede Medlem altsaa blot henvende sig til sin egen Finansminister. Jeg tillod mig yderligere at sige, at jeg tror ikke, de offentlige Kasser er en Undtagelse her. (*A. M. Hansen:* Jo!). Naa, det er der nogen, der tror. Jeg er fremdeles af den Opfattelse, at det offentlige ikke danner nogen Undtagelse.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Finansminister, at jeg gør ikke Krav paa Taksigelser og den Slags Ting, men jeg synes jo, at naar den højtærede Finansminister takkede Regeringspartiernes Ordførere, er det uforstaaeligt, at han ikke takkede Venstres Ordfører. Jeg mener, at jeg var lige saa velvillig over for Lovforslaget som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen. Jeg sluttede med at tilsige velvillig Behandling af Lovforslaget og gjorde i øvrigt nogle almindelige Betragtninger gældende, ogsaa nogle af kritisk Natur, men det gjorde saa sandt det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen ogsaa, og forstandige kritiske Betragtninger, efter min Opfattelse. Men hvis det er en Betingelse for at blive anerkendt som velvillig, at man skal sige, der slet ikke er Fejl ved Regeringen, ved dens Politik og dens Forslag, saa skal Ministeren ikke regne med, at han ret tit kan komme til at takke i hvert Fald mig. Naa, det var saadan lidt mere personligt.

Maa jeg dernæst med Hensyn til Ministerens Bemærkninger om Skatteskalaerne sige, at jeg har ikke kritiseret Skalaernes større eller mindre Stigning, men jeg har udtalt Ønske om, at vi kunde faa en holdbar Skala, som vi vilde anse for ret og rimelig, og jeg kan ikke se, at Ministeren med sine Betragtninger rokkede ved Ønskeligheden heraf. Han sagde, at i Kommunerne skulde Indtægterne gaa til noget andet. Ja, men det er i Virkeligheden Skatteyderne temmelig ligegyldigt. Spørgsmaalet er, om det er ret, at den Mand, der har en vis Indtægt, skal betale saa meget, og den Mand, der